EFOR
Expert Forum

Policy Brief no. 12, Octombrie 2012

Parlamentul a decis, pe 23 octombrie, cine va fi în Comitetul de reglementare al ANRE. Acum, decizia e regretabilă: noi (și DG Energiy) am tras nădejde la mai mult. De exemplu, ne asteptam ca Parlamentul să aplice, dacă nu noua lege, cel puțin Directivele UE, și să numească profesioniști adevărați, nu amici pe linie de partid.

Șah mat la ANRE?

- **Comitetul de reglementare e creierul și mușchii reglementatorului în domeniul energiei.**
- **Decizia Parlamentului de a numi membrii comitetului prin încălcarea clară a directivelor Uniunii Europene, într-un proces netransparent și non-competitiv, nu a trecut neobservat de CE. România riscă noi sancțiuni, poate chiar în două săptămâni.**

Sprijinit de Partnership for Transparency Fund

Octombrie 2012

PARTNERSHIP FOR TRANSPARENCY FUND

Este încă greu de crezut, cel puțin pentru un observator străin de la Washington sau Bruxelles, cum o instituție care a fost cândva un model de bună practică în Europa ar putea merge într-o direcție atât de greșită. Este chiar mai dificil pentru noi, care am făcut două rânduri de recomandări pentru buna guvernare și calitatea reglementărilor ANRE, să înțelegem modul în care legiuitorul a reușit să aplice 99% dintre recomandările noastre și totuși să obțină aproape zero îmbunătățiri, printr-p singură mișcare dezastruoasă.

De fapt, toti cei interesați de energie sperau acum că lunga și trista poveste a ANRE, un regulator îndelung neglijat care și-a pierdut independența și personalul competent printr-o serie de decizii politice proaste, va avea în cele din urmă un final fericit. Legea abia publicată în octombrie îndeplinea

condițiile esențiale pentru a transforma din nou ANRE într-o autoritate de reglementare credibilă, competentă și independentă. În cea de a treia evaluare a noastră privind ANRE **eram în sfârșit fericiți să dăm note mai bune pe mulți dintre indicatorii de bună guvernare**. Cu toate acestea, realitățile românești dure ne-au lovit din nou: Parlamentul a decis să numească un nou comitet de reglementare într-un proces care poate formal îndeplinesc unele prevederi din lege, dar **cu siguranță încalcă atât litera, cât și spiritul directivelor europene ale Pachetului 3** - și, deși poate Parlamentul român nu știe, Directivele sunt mai tari decât legislația română.

În lege, într-adevăr, există îmbunătățiri în modul de numire a membrilor comitetului de reglementare, inclusiv președintele și vice-președinții. Subordonarea ANRE Parlamentului, faptul că ceilalți membri ai comitetului nu sunt subordonați direct președintelui cum se întâmpla până acum când membrii erau și angajați ai autorității de reglementare, ideea că selectarea celor mai competenți membri urma să se facă în mod competitiv, autonomia bugetară, reînvigorarea consiliului consultativ și obligația de raportare către Parlament sunt prevederi legale bune. Și mai mult decât atât: chiar au funcționat destul de bine pentru alte autorități de reglementare, cum ar fi Banca Națională BNR și Consiliul Concurenței.

Pe scurt, publicul larg și CE se așteaptă ca selecția comitetului de reglementare să îndeplinească aceleași standarde de transparență pe care le așteptăm la selecția procurorilor șefi.

Cu toate acestea, punerea în aplicare a legii și modul în care legea a fost interpretată când s-a pus problema numirii noii conduceri și comitetului de reglementare s-au dovedit a fi mai importante decât ce scrie pe hârtie în lege - cum se întâmplă de obicei. Procesul de selecție ar fi trebuit să fie **transparent, cu adevărat competitiv și să permită selectarea candidaților celor mai competenți și cu cea mai bună reputație, inclusiv în străinătate**. De fapt, de această dată procesul de selecție ar fi trebuit să fie exemplar, date fiind antecedentele ANRE cu scandalurile în mass-media în perioada 2007-2009, când oameni în funcții-cheie numiți pe criterii politice se aflau în conflict de interese sau dețineau acțiuni în sectorul pe care ANRE îl reglementează. Astfel, pentru a evita orice suspiciune cum că viitorii membri ai comitetului de reglementare erau "**dinainte știuți**", adică "selecția" e praf în ochi pentru proști, legea în sine ar fi trebuit să fie fost mult mai precisă în unele chestiuni. Ar fi trebuit să menționeze:

- Un termen limită până la care comisiile Parlamentului publică metodologia referitoare la numirea membrilor comitetului de reglementare, precum și
- Reguli minime după care să se desfășoare procesul de selecție, cum ar fi faptul că pozițiile vacante vor fi anunțate public și pentru un interval de timp rezonabil pentru a permite oricărui candidat potrivit să-și depună candidatura; criteriile de competență să fie mai clar definite pentru fiecare poziție; faptul că procesul de selecție ar trebui să fie pe deplin transparent și comisiile parlamentare responsabile cu selecția vor publica metodologia, criteriile de departajare a candidaților și, pentru fiecare candidat în parte, motivul pentru care a fost ales sau respins, la sfârșitul procesului. De asemenea, candidații pentru conducerea executivă a ANRE ar trebui să prezinte, de asemenea, un plan de management, pentru a vedea, de exemplu, modul în care intenționează să reconstruiască fiecare candidat capacitățile pierdute ale ANRE după ce mulți angajați calificați au plecat atunci când salariile au scăzut cu 70%.

Selecția competitivă este esențială pentru a face ca reglementatorul să fie independent atât de politicieni cât și de sectorul reglementat. Nerespectarea acestei reguli transformă ANRE într-o instituție mai rea ca înainte ca legea să fi fost aprobată. Acum, comitetul de reglementare ar avea o capacitate limitată de a înțelege și analiza critic propunerile venite din industria reglementată pentru a asigura că interesele altor *stakeholderi* (de pildă, consumatori sau contribuabili) sunt respectate. În cazul în care membrii comitetului de reglementare nu sunt pe deplin competenți, ci numiți numai pe loialități politice, aceasta este o rețetă pentru zvonuri dezastruoase care ar distruge pur și simplu puțina credibilitate cu care a mai rămas ANRE - și credibilitatea este foarte importantă pentru capacitatea ANRE de a-și impune reglementările în sector. Într-adevăr, mulți ar suspecta sau chiar s-ar putea auzi acuzații publice cum că reglementările vin în realitate "din altă parte" sau "din buzunarele adânci ale investitorilor străini cărora le-am vândut ultimele noastre bijuterii ale coroanei", reglementări care ar urma să fie pur și simplu aprobate fără opoziție. Desigur, asta s-ar întâmpla în schimbul șpăgilor de la acești "rechini", care apoi sunt repartizate în continuare în mod echitabil între partide proporțional cu reprezentarea în comitetul de reglementare, pentru a finanța campania electorală, de exemplu. Chiar fără să fie adevărate, astfel de acuzații calomnioase s-ar lipi de reputația reglementatorului o lungă perioadă de timp - și capacitatea ANRE de a-și impune reglementările în sector fără credibilitate devine misiune imposibilă.

Înainte de decizia Parlamentului din 23 octombrie de numire a comitetului de reglementare într-un mod netransparent, necompetitiv, am vrut să dăm note mai bune.

De fapt, **pentru a evita această capcană, nu există nici un motiv să nu aplicăm aceleași principii ca la marea operațiune de *headhunting* începută în acest an cu FMI și Ordonanța de Urgență 109/2011 pentru selecția competitivă de manageri și consilii de administrație ale companiilor de stat**. La urma urmei, în întreprinderile de stat problema a fost aceeași - managerii și membrii consiliului au fost numiți pe loialitățile de partid în loc de criterii minime de competență și fără concurență. Și orice dă semne că începe să funcționeze bine în întreprinderile de stat (chiar cu întârzieri) ar fi avut succes și la reglementatori ca ANRE. Lucrul esențial este să fie selectați *headhunteri* excelenți, cu reputație solidă, și care nu ar vrea să se implice într-un proces de selecție dinainte aranjat. Apoi, trebuie pregătiți termenii de referință pentru membrii comitetului de reglementare (dacă trebuie, se poate întreba cum fac alte autorități de reglementare sau chiar noul înființatul ACER). *Headhunterii* ar plasa apoi anunțurile, inclusiv în ziare internaționale, cum ar fi The Economist și selectează o listă scurtă de candidați, din care Parlamentul, ca organism către care raportează acum ANRE, i-ar selecta pe baza unui interviu. Întregul proces trebuie să fie foarte public, lucru foarte ușor de altminteri: se publică criteriile de selecție și de departajare, oricine e interest să vadă inetrviul poate să participe, iar apoi se publică rezultatele tuturor interviurilor, pentru candidații acceptați și respinși.

Membrii executivi (președinte, vicepreședinți) trebuie să aibă, de asemenea, un plan de management; dar reglementatorii, în general, trebuie să demonstreze mai întâi că au competențe avansate și experiență în CV, dar și un număr de publicații privind sectorul și reglementare. Abilitățile cele mai importante sunt **cunoașterea funcționării pieței și a funcționalității sectorului reglementat**. Rolul membrilor comitetului de reglementare nu este pur și simplu de a verifica și aproba reglementări propuse de alții: comitetului de reglementare trebuie să

se pregătească **strategia de reglementare**, analizând sectorul, înțelegând problemele, propunând o listă de obiective de reglementare pentru discuție cu consiliul consultativ (care reprezintă interesele *stakeholderilor* și viziunea acestora) pentru a rezolva aceste probleme, și asigurând că toate reglementările propuse și aprobate de către ANRE îndeplinesc una sau mai multe dintre obiectivele fundamentale ale reglementatorului. Comitetul de reglementare trebuie să verifice faptul că reglementările au efectul dorit, prin verificarea rezultatelor după ce ele au fost puse în aplicare și luând în considerare propuneri de modificare numai dacă reglementarea nu funcționează bine. Tot comitetul trebuie să explice, în raportul anual al autorității de reglementare, cât de bine și-a făcut treaba reglementatorul prin comparație cu ceea ce trebuia să facă în acel an. A crescut ANRE posibilitatea de alegere pentru consumatori? A sprijinit reducerea emisiilor de CO2? Sau a fost îmbunătățită securitatea aprovizionării printr-o reglementare care a eliminat una din piedicile în calea investițiilor în generație? Astfel de obiective generale trebuie să se regăsească în reglementările aprobate de ANRE și pentru care reglementatorul este responsabil pentru *stakeholderi*. Dar pentru a face acest lucru, membrii comitetului **trebuie să aibă cunoștințe avansate pentru a putea face evaluări de impact sofisticate și trebuie să vadă imaginea de ansamblu**.

Unul din subiectele fierbinți în ultimii 3 ani a fost independența financiară a reglementatorului vs. irosirea iresponsabilă a resurselor dacă autoritatea de reglementare și oamenii de acolo nu pot fi responsabilizate în mod corespunzător pentru decizii. **Recâștigarea independenței financiare** poate duce la probleme suplimentare, în cazul în care nu este însoțită de o responsabilizare pe măsură. În trecut, nivelul bun de salarii în ANRE a făcut ca politicienii să fie tentați să-și numească oameni în poziții cheie în ANRE exclusiv pe bază de afiliere politică, lucru care a degenerat în scandaluri publice, și a fost urmată de o măsură radicală de subordonare a ANRE Guvernului pentru a ține lucrurile cât de cât "sub control ". Exact acesta e motivul pentru care independența financiară trebuie să fie însită de o formă de control inteligent, flexibil, al bugetului: ANRE trebuie să publice nu doar bugetul și execuție, ci și audituri independente; iar salariile oamenilor cheie, cum ar fi membrii comitetului de reglementare ar trebui aprobate de instituția căreia ANRE îi raportează Parlamentul, care ar trebui să verifice, de asemenea, modul în care ANRE stabilește taxele de licență, în așa fel încât autoritatea de reglementare să nu abuzeze de libertatea deplină în chestiunile financiare proprii. În cele din urmă, adevărata independență a autorității de reglementare va fi testată când comitetului de reglementare va trebui să **analizeze critic propunerile de la alții**: politicieni, industria reglementată, alți *stakeholderi*, dar și din partea grupurilor de interese la care membrii sunt vrând-nevrând expuși. Dar cum pot membrii comitetului de reglementare să conteste o propunere, dacă ei înșiși nu sunt mai competenți în chestiunie decât oricine altcineva? Un membru al comisiei trebuie să înțeleagă nu numai reglementarea propusă, ci și:

- Care sunt principalele riscuri privind propunerea cu pricina, ținând cont de interesele individuale ale susținătorilor propunerii; și
- Membrii comitetului de reglementare trebuie să se gândească, de asemenea, care sunt alternativele pentru orice propunere.

De exemplu, nu e nimic greșit, ba chiar dimporivă, că societățile de distribuție propun modificări ale metodologiei de tarifare pentru următoarea perioadă de reglementare, 2013-2017, sau că un producător de energie electrică propune o modificare a regulilor pieței. Cu toate

acestea, reglementatorii trebuie să înțeleagă că inițiatorii au interese proprii, în multe cazuri cât se poate de legitime, care ar putea intra in conflict cu interesele *altor stakeholderi*, la fel de legitime. De exemplu, distribuitorul își dorește ca tariful să crească pe cât se poate mai mult, lucru contrar intereselor consumatorilor care își doresc prețuri accesibile; precum și producătorul de energie electrică își dorește și el să se asigure că sunt eliminați posibilii concurenți noi. Politicienii, la rândul lor, fac presiuni și mai brutale: pot amenința direct că îi înlocuiesc pe reglementatori pentru că aceștia nu respectă agenda politică a majorității parlamentare, lucru care e firesc să se se întâmple dacă reglementatorii nu au fost selectați în urma unui proces atât de transparent și apreciat de către public încât înlocuirea celor selectați în acest mod să provoace indignarea publicului. Pe scurt, membrii comitetului de reglementare trebuie să înțeleagă care dintre elementele unei propuneri sunt prea favorabile susținătorului, și să fie capabili să conteste fiecare parametru cu argumente, știind foarte bine alternativele cele mai bune pentru reglementarea unei anumite chestiuni.

Procesul prin care Parlamentul a decis să numească membrii comitetului de reglementare al ANRE n-a corespuns **nici unui model de bună practică**. Două CV-uri ale unor candidați cu reputație și competențe tehnice au fost respinse fără justificare, nu a existat nici o discuție publică cu privire la candidaturi, procesul de selecție a fost complet non-transparent, unicul criteriu fiind de fapt sprijinul politic și nu s-a permis nicio candidatură în afara celor venite de la grupurile parlamentare. Acest lucru este, desigur, exact ceea ce se întâmplă în România cu alte instituții, cum ar fi televiziunea publică, Institutul Cultural Român sau reglementatorul asigurărilor. Totuși, în acest caz, Comisia Europeană este deosebit de sensibilă. CE a fost prompt informat și ia în calcul sancțiuni pentru România din cauză că procesul a fost o încălcare flagrantă a principiilor convenite în prealabil, ca să nu mai vorbim de faptul că CE este pur și simplu la capătul nervilor după ce România și-a depășit cu un an și jumătate termenul de transpunere până când a reușit să pregătească un proiect legislativ cât de cât rezonabil. Răspunsul CE va fi de la scrisori oficiale în care Comisia își exprimă dezaprobarea față de procesul de selecție, mergând până la declanșarea unei noi proceduri de *infringement* care ar putea fi lansată chiar în două săptămâni. Principala îngrijorare este faptul că, în cazul în care comitetul de reglementare nu este alcătuit din persoane cu competențe dincolo de orice dubiu, și prevalează loialitatea de partid sau de grup, reglementatorul nu va fi capabil să funcționeze ca un arbitru obiectiv, independent de toate interesele *stakeholderilor*. În această privință, următoarea întrebare logică e **la ce ne mai trebuie o autoritate de reglementare dacă nu suntem în stare s-o facem să funcționeze cum trebuie.**

Din nou, cazul special al României ar putea fi o sursă de inspirație pentru instituțiile UE. Sigur - acum reglementatorul european în domeniul energiei nu poate să preia funcțiile reglementatorilor naționale, din cauză că statele membre s-au opus acestei posibilități când au avut loc negocierile privind al Treilea Pachet. Și poate că e nevoie de modificarea tratatelor UE pentru a permite ACER să devină un organism supranațional ca BCE înainte să poată fi desființați reglementatorii naționali, deși UE a constatat că, în unele state membre, tocmai autoritățile de reglementare au fost piedica în calea dezvoltării pieței interne a UE de energie. Dar cine știe? Poate e cazul să admitem că suntem complet incapabili să înființăm o autoritate de reglementare funcțională și s-o lăsăm să funcționeze decent, dacă e să ne uităm la experiența de până acum. Dacă există puține șanse ca reglementatorul în domeniul energiei să fie vreodată capabil să arbitreze rezonabil între

Creșteri de prețuri sub inflație: presiunile politice țin prețurile jos (CEZ, 2012)

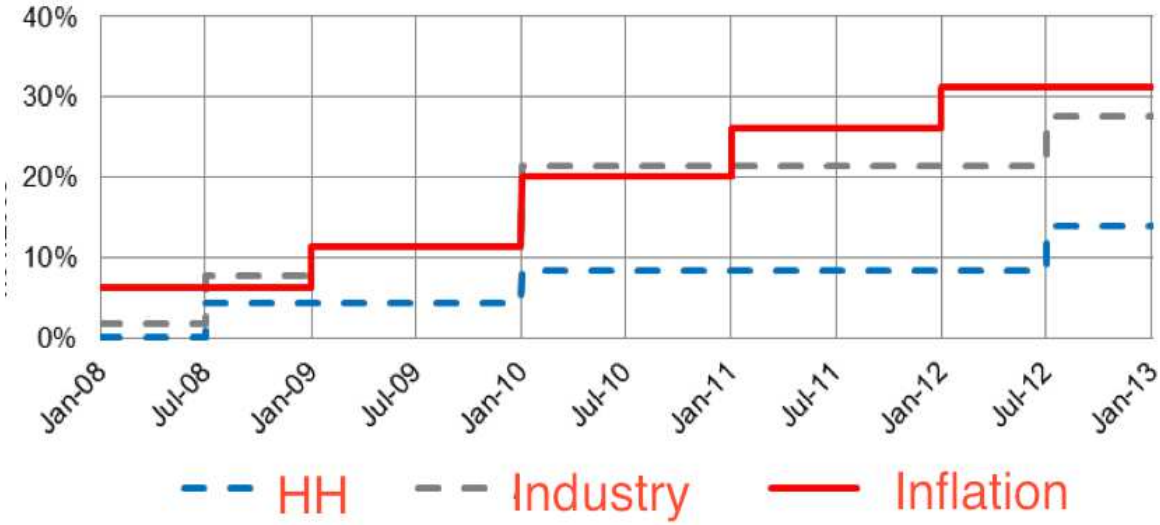

interesele legitime ale *stakeholderilor*, dacă comitetul de reglementare se pricepe prea puțin la energie și va fi supus unor presiuni în creștere, poate că e nevoie de supraveghere mai strânsă a UE.

Dar dacă, pe termen mediu, se pot rezolva toate complicațiile birocratice și juridice de la nivel UE, n-ar fi bine ca UE pur și simplu să decidă desființarea ANRE și preluarea toturor atribuțiilor de reglementare în domeniul energiei la ACER?

Poate acest lucru ar trebui luat în calcul și în alte țări, dacă intrarea în vigoare a Pachetului Trei tot nu rezolvă problemele cu autoritățile naționale de reglementare pentru care Pachetul Trei fusese făcut. Ca și atunci când oficialii UE au declarat că se gândesc să înființeze un procuror general al UE, o invenție nouă tot ca răspuns la ce face România, putem să fim din nou deschizători de drumuri, împingând ACER să preia (în câțiva ani și după ce se fac toate modificările legislative la nivelul UE) unele roluri pe care nu și le-ar fi imaginat când a fost înființată, pentru a răspunde la toate surprizele pe care numai micile țări neastâmpărate ca România le poate face.

Aurel Vlaicu 87, ap. 3
Sector 2, Bucureşti
office@expertforum.ro
www.expertforum.ro

Scorecard ANRE

	2004	2010	2011	2012*	2012**	2013	2014	Masuri imediate (sfarsit 2012)	Măsuri pe termen mediu (2013-2014, pentru a atinge ţintele)
GUVERNARE									
Independenţă								**Par: refacerea procesului de selectie a comitetului de reglementare**	**Par: control exercitat doar prin aprobarea Raportului întocmit de ANRE; posibilitate de revocare**
Buget şi subordonare								Par: analiza raportari financiare ANRE	Par: verificarea informaţiilor financiare din Raport
Schimbări ale conducerii								Par: selectie corecta a comitetului de reglementare	Par: înlocuirea conducerii dacă Raportul este respins
Presiuni politice informale								Par: selectie corecta a comitetului de reglementare	Par: fără presiuni pt preţuri scăzute; ANRE: aplicare calendar liberalizare
Relaţia cu sectorul reglementat								Par: selectie corecta a comitetului de reglementare; ANRE: aplicare lege + sanctiuni interne	ANRE: eliminarea relaţiilor nepotrivite cu companiile (deţinere de acţiuni, nepotism etc) prin aplicarea legii
Responsabilitate								**ANRE: raport de activitate adecvat (macar la nivelul din 2004); raport financiar complet, auditat**	**ANRE: performanţă şi raportări financiare**
Raportare şi confirmare /verificare a conducerii								Par: schimbarea conducerii doar prin analiza performantei	Par: schimbări în structura de management doar pe criterii de performanţă si transparent
Responsabilitate faţă de consumatori, operatori din sector, public								Par: comitet reglementare. ANRE: transparenta in dezbaterea deciziilor, consultari serioase cu consiliul consultativ	ANRE: raportare completă a activităţii adaptată pentru diverse categorii de public
Financiar şi auditare								ANRE: publicarea şi auditarea declaraţiilor financiare	ANRE: publicarea rapoartelor financiare auditate
Etică şi punere în practică a reglementărilor								ANRE: reintroducerea Codului de Conduită, adaptarea, respectarea şi publicarea acestuia	ANRE: continuarea publicării rezultatelor generate de politica de menţinere a standardelor de etică
Transparenţă								**ANRE: publicizare şi consultare în privinţa tuturor deciziilor majore; rapoarte pe site la nivelul celor din 2004**	**ANRE: raportare completă asupra performanţei pe site (ţinta Ofgem)**
Publicarea deciziilor								ANRE: publicarea deciziilor din comisii cu efect reglementator şi conectarea deciziilor cu obiectivele	ANRE: publicarea tuturor deciziilor privind obiectivele, monitorizarea termenelor limită, explicarea întârzierilor
Consultări reale								ANRE: organizarea de consultări publice si postarea pentru comentarii pe internet a tuturor deciziilor majore	ANRE: lansarea de dezbateri on-line asupra deciziilor majore şi publicarea tuturor comentariilor
Răspunsuri la cererile de informaţii publice								ANRE: răspunsuri complete la toate cererile de informaţii publice, indiferent de sursa	ANRE: răspunsuri complete la toate cererile de informaţii publice
Predictibilitate								**ANRE: menţinerea consistenţei între perioadele de reglementare**	**ANRE: corelarea deciziilor cu scopuri şi obiective sustenabile**
Consistenţă şi justificarea modificărilor introduse								ANRE: publicarea de justificări pentru toate modificarile de reglementari; program de lucru bazat pe obiective	ANRE: program de activitate complet bazat pe obiective, explicarea abaterilor sau modificărilor
Adaptabilitate la schimbările din mediu								ANRE: dezbatere completă asupra modificărilor (de tarife, analiza impact)	ANRE: identificarea şi lansarea unor dezbateri privind schimbările în mediu
SUBSTANŢA (Activităţii)									
Tarife si preturi								**ANRE: aplicare calendar liberalizare; dezbatere a treia perioada de reglementare pt retele**	**ANRE: revizuirea politicii privind tarifele pentru acces în piaţă, calendar liberalizare**
Eficiente din punct de vedere economic								ANRE: recunoasterea costurilor adecvate	ANRE: revizuirea tarifelor pentru servicii de reţea (distribuţie, transport - tranzit, tarif zonal)
Reevaluări periodice								ANRE: schimbarea tarifelor doar în urma unor modificări fundamentale, aplicarea integrala a reglementarilor	ANRE: anunţarea din timp a recalculărilor de tarife şi discutarea / dezbaterea modificărilor
Monitorizarea pieţelor şi acordarea licenţelor								**ANRE: clarificarea şi punerea în practică a reglementărilor; monitorizarea pieţei de energie**	**ANRE: reconcentrare a activităţii către pieţe, nu către tarife şi preţuri reglementate**
Capacitatea de a sancţiona nerespectarea deciziilor								ANRE: sancţiuni adecvate, inclusiv pentru jucătorii de stat	ANRE: Cod de sancţiuni cu proceduri complete
Criterii transparente pentru acordarea/retragerea licenţelor								ANRE: ghiduri de aplicare a reglementărilor	ANRE: Ghiduri pentru sancţiuni
Protecţia consumatorilor, managementul plângerilor contra industriei								ANRE: să răspundă la plângeri cu justificări clare, să impună sancţiuni celor care încalcă reglementările	ANRE: Drepturile consumatorilor

* 15 octombrie
** 23 octombrie

Nesatisfăcător
Moderat satisfăcător
Bună
Bună practică
N/A sau nu există date

Modificare sau menţinere calificative 2012 (explicaţii în Raport):

1. **Independenţă**: ANRE ar fi putut fi depolitizată dacă se respecta legea; procesul de numire în comitetul de reglementare în ședința din Parlament arată că nu există intenția de depolitizare a reglementatorului în energie, lucru care încalcă spiritul Directivei și contravine interesului public. ANRE devine independentă financiar.
2. **Responsabilitate**: Consiliul Consultativ va fi repus în funcțiune; ANRE răspunde în faţa Parlamentului; dar nerespectarea spiritului legii odată cu numirea face ca probabil analiza rapoartelor în Parlament să fie la fel de irelevantă; ANRE nu este auditat
3. **Transparenţă**: Răspunde la L544, însă calitatea răspunsurilor pe temele cele mai sensibile nu este foarte bună; rapoartele publice nu conţin informaţii despre chestiuni sensibile politic.
4. **Predictibilitate**: Tarifele respectă metodologii, însă ANRE nu îşi aplică consecvent propriile reglementări (cost pass through sau modificarea tarifelor după formula din metodologie)
5. **Tarife şi preţuri**: Nerecunoașterea costurilor justificate pt furnizarea reglementată, problema veniturilor amânate și a întârzierii dezbaterilor pe a treia perioadă de reglementare (ex. distribuție energie electrică și gaze)
6. **Monitorizare piaţă**: Nu monitorizează / sancționează companiile de stat şi măsurile Guvernului cu potenţial efect anticompetitiv